

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

SÍLA IDENTITY

Bc. Markéta Feltová

Plzeň 2014

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Intermediální tvorba

Diplomová práce

SÍLA IDENTITY

Bc. Markéta Feltová

Vedoucí práce: Doc. Ak. Mal. Vladimír Merta
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2014

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů literatury.

.....

podpis autora

Plzeň, duben 2014

Poděkování

Ráda bych poděkovala Doc. akad. mal. Vladimíru Mertovi za cenné rady a podněty k mé práci. Dále MgA. Barboře Knobové za neutuchající podporu a samozřejmě mé rodině za trpělivost.

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	5
3	CÍL PRÁCE.....	9
4	PROCES PŘÍPRAVY.....	10
5	PROCES TVORBY.....	12
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	14
7	POPIS DÍLA.....	17
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	20
9	SILNÉ STRÁNKY.....	21
10	SLABÉ STRÁNKY.....	22
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	23
12	RESUMÉ.....	24
13	SEZNAM PŘÍLOH.....	25

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

První poodhalení světa umění se mi dostalo na základní škole, kdy mne rodiče začali brát na různé vernisáže a výstavy, což mi velice pomohlo při rozhodování, na jakou střední školu se budu připravovat. Po čtyřech letech strávených na výtvarné škole Václava Hollara, kde jsem studovala obor Propagačnímu výtvarnictví, jsem si uvědomila, že v prostředí kresby, grafiky, fotografie a moha dalších uměleckých disciplín chci zůstat a věnovat se jim nejenom okrajově, ale i profesionálně. Tím bych ráda řekla, že nejlepší varianta je, když vás vaše práce baví a mne se zatím ještě nikdy nestalo, že by mne má práce omrzela, jelikož v umění je a vždy bude co nového objevovat, prozkoumávat a hlavně obdivovat.

V této době jsem se také začala zajímat o potápění. Z počátku to pro byl mě okrajový koníček, nyní je sport nedílnou součástí mého dosavadního života. Pořídila jsem si podvodní fotoaparát a spolu s prvními vyvolanými fotografiemi bylo v podstatě hned rozhodnuto, že téma vodního světa nikdy neopustím. O pár let později s lepší dostupností techniky jsem si začala pohrávat také s podvodním videem. Díky tomu jsem ve svých školních i mimoškolních projektech začala většinou čerpat z tohoto pro mne nekonečného zdroje inspirací a nápadů.

Po ukončení střední školy jsem nastoupila na univerzitu v Hradci královém, kde jsem získala bakalářský titul na oboru Grafická tvorba – multimédia. Tento obor byl hlavně, jak již z názvu vyplývá, o grafickém designu v podobě užitě i volné.

Jak jsem se již zmínila, byla jsem okouzlena krásami sladkovodních toků i moří a pomalu jsem začínala využívat tohoto prostředí nejen čistě z pohledu fotografa, tedy snažila jsem se ještě více propojit umělecký a vodní svět. Mé první inspirace můžete vidět v autorských digitálních tiscích, dále v mnoha linorytech, leptech¹, ale i v digitální podobě několika videí a hlavně v mé bakalářské práci, kde jsem se snažila hravě spojit moji vášeň pro hlubiny a grafický design vytvořením zcela nové deskové hry nesoucí název Až na dno.²

Po ukončení bakalářského studia jsem se rozhodla přejít na jiný ateliér. I přes mou velkou zálibu ke grafickému designu jsem si řekla, že bych ještě ráda prozkoumala (pro mne doposud velice vzdálené) konceptuální umění, které mne mimochodem začalo velice lákat, a tím si tak rozšířit své obzory.

Úspěšně jsem složila přijímací zkoušky, a tak započalo mé magisterské studium na Západočeské univerzitě v Plzni - tehdy ještě na Ústavu umění a designu v ateliéru Intermediální tvorby. Zde jsem se plně začala věnovat tomuto zaměření a začala jsem využívat volnosti a veškerých nabízených možností ateliéru skrz daná témata prostřednictvím volby médií k jejich realizaci.

Má první klauzurní práce na UUD byla na téma chaos. Látku jsem pojala jako instalaci. Vystavila jsem několik vlastních fotografií z jedné potopené lodi, a k tomu jsem vyrobila skleněný válec zhruba 125 cm vysoký s cca 20 centimetrovým průměrem, jež jsem naplnila

¹ Viz příloha 1

² Viz příloha 2

vodou. Na dno této nádoby jsem musela vyříznout malý kulatý otvor a do něj jsem umístila malé rotační zařízení (vyrobené speciálně pro danou nádobu), jenž vodu roztočilo, a po chvíli se napříč celým sloupcem objevil velice rychlý a tenký vodní vír. Celá instalace znázorňovala jeden můj prožitek, který jsem zažila na začátku své podvodní kariéry. Byl to moment, kdy jsem proplouvala vnitřkem vraku lodi ztroskotané již v roce 1991. Většina věcí byla ještě na místech, kam dopadla po potopení, věci jako dětské hračky, kočárky, rozbité talíře a hlavně v některých kajutách se stále nacházely lidské ostatky. Neměla jsem odvahu a ani jsem nechtěla nahlédnout do těchto kajut, ale zážitek to pro mne byl natolik veliký, že jsem se s ním potřebovala nějak vyrovnat. Celé místo bylo neuvěřitelně klidné a tiché, i ty hračky vypadaly jako by tam byly sotva pár dní. Když si představíte, za jakých podmínek, v jaké hrůze, a za jakého chaosu se to vše odehrálo, stále cítíte smutek, jako by se to vše odehrálo jen před pár minutami.

Další dílo vytvořené ke klauzurním zkouškám čerpalo opět z mé vlastní zkušenosti, a sice z doby, kdy jsem prožila úraz a zhruba na rok jsem přestala zcela vidět na jedno oko (na pár dní dokonce na obě). Vytvořila jsem krátké video zabírající pouze mé oči, které byly vystavovány různým zvukovým, světelným a jiným efektům. Cílem byla vizuální reakce na tyto podněty, video jsem v postprodukci podbarvila jemnými zvuky.

Při mém současném studiu jsem si velice oblíbila tento styl prezentace. Mám na mysli právě tato krátká videa, která jsou buď sama instalací, nebo ji jen dotváří. Tak tomu bylo i v mé další práci na téma zázrak. Nechala jsem si vyrobit kovový válec o velikosti cca

110 cm x 40 cm, opět jsem jej naplnila vodou a přihlížející si do něj mohli hodit mince pro štěstí a čekat na onen zázrak. K tomu jsem natočila doprovodné video - „ten“ pád mince čili moment, kdy by se přání mělo vyplnit. Video opět běželo ve smyčce dlouhé 2 minuty. Na dno kovového válce jsem umístila kameru a my jsme mohli na videu pozorovat právě několik mincí padajících se ke dnu.³

Následující práci jsem vytvářela na téma Site-specific bývalého plzeňského pivovaru. Opět jsem využila formy videa, na dvou záběrech vedle sebe jsem zaznamenala jakýsi zrychlený tok času. Jeden pohled se díval ze strany na čistou hranu desky, tam se po chvílce objevila má ruka a v dešti svírala směs z vody a písku. Pomalu jsem směs kapala na desku a po čase jsem zaplnila celý obraz až již nebylo co vidět, pouze ona písečná stěna. Naopak na druhém záběru jsem písečnou stěnu zničila, odstranila jsem veškerý písek, až zase zbyla jen čistá plocha.⁴

³ Viz příloha 3

⁴ Viz příloha 4

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Vybrala jsem si téma Síla identity z několika pro mne důležitých důvodů. V danou chvíli mi přišlo velice atraktivní a z nabízených možností mne nejvíce oslovilo. Zdá se mi, že byla správná doba zamyslet se nad svou vlastní osobou a dosavadní tvorbou na poli uměleckém. Zcela určujícím momentem pro mou volbu bylo, když jsem si přečetla plné znění tématu: SÍLA IDENTITIVY, je určeno pro ty, jenž mají v úmyslu rozvíjet své vlastní autorské záměry, což byl přesně můj cíl. Také si myslím, že každý student uzavírající svá školní léta chce vytvořit něco sobě blízkého a originálního.

S námětem identity se setkáváme v mnoha různých oborech. Otázku „kdo jsme?“ si člověk pokládá již od nepaměti. V dnešní době se tímto zabývají filozofové, vědci, psychologové a mnoho dalších. Určitě si tuto otázku klademe častěji, než si sami uvědomujeme.

Identita se skládá z mnoha faktorů, nikdy to není jen jedna věc či vlastnost, až po spojení mnoha našich povahových, vzhledových i jiných vlastností se začíná naše identita utvářet. Důležitá je také socializace. Záleží hlavně na vlivu našeho okolí, majoritní roli tu samozřejmě hraje rodina, přátelé a místo, kde jsme vyrůstali, jestli máme sourozence, či jsme jedináčci... Těchto aspektů vyvíjejících a utvářejících nás je nespočetně mnoho.

Přemýšlela jsem jak uchopit toto téma, v čem je má síla, kde si mohu říci, že vím o čem mluvím, a kde se cítím, že mám takzvané pevnou půdu pod nohama. S klidným svědomím mohu konstatovat,

že jsem si toto téma nevybrala pouze náhodou, věděla jsem jakým směrem a hlavně kam budu svou diplomovou práci směřovat. Částečně mohu říci, že jsem vycházela ze svých předešlých prací, což je vlastě logické, protože každým svým počinem, zážitkem a prožitkem, jak pozitivním tak i negativním, se vždy posunuje o něco dál.

Samozřejmě mám na mysli podvodní svět, o který se intenzivně zajímám již přes deset let. Nenechám si ujít jedinou příležitost k novému - dalšímu pohledu pod hladinu. Vzhledem k ně zcela jednoduché přístupnosti tohoto světa jsem se rozhodovala, jak Vám nejlépe přiblížit pro mne tak důležité téma. Nejlepší formou, jak Vás seznámit s povodním světem, je podle mého názoru video. Oproti fotografii či obrazu si můžete lépe uvědomit a porozumět tomu, že pod vodou se vše od zvuku přes barvy až po pohyb chová úplně jinak, než v nám tak přirozeném suchozemském okolí. Toto je pouze jedna část, dále bych nerada opomenula neuvěřitelně nádhernou a rozmanitou faunu a floru. Většinou je překrásná, ale stejně tak i nebezpečná, nikdy nevíte co můžete pod vodou nalézt. Vždyť o tom, co se nachází na dně oceánů, víme méně, než o vesmíru okolo nás.

Umělci moc často nevyužívají k vyjádření svých představ podmořskou hladinu. Samozřejmě, že bez problémů najdeme výborné fotografie, přeci jenom prvopočátek podvodní fotografie započal před 158 lety.

První, odváživší se ponořit neforemnou bednu s kolodiovou deskou pod mořskou hladinu, byl Angličan William Thompson. Okamžik slávy nastal v malém zálivu nedaleko Weymouthu. Psal se

rok 1856. Bylo to právě 27 let poté, co Joseph Niepce provedl svůj první úspěšný pokus s osvětlením a následným chemickým zpracováním asfaltové vrstvy. Dalších 36 let panoval pod vodní hladinou božský klid, aspoň co se řádění podmořských fotografů týče.

Tím, který už natrvalo rozvířil do té doby stojaté vody, byl až v roce 1893 francouzský fotograf Louis Boutan. Tomu se podařilo úspěšně exponovat 30-ti minutovým záběrem na středomořském pobřeží nedaleko francouzského města Banyuls sur Mer. Zapsal se tak trvale do světové historie, a právě od tohoto roku se datuje skutečný vznik oboru známého jako Underwater photography, podvodní fotografie. Louis Boutan také o několik měsíců později jako první experimentoval s nasvícením scény magnéziovým prachem zažehnutým ve vodotěsné baňce.

V roce 1918 pohnul dějinami podvodní fotografie další Angličan, Francis Ward. Záběr štiky a kachních nohou, laděných do jiných než šedočerných tónů, předznamenal nástup barevné fotografie. Ojedinelý pokus měl své následování až o téměř deset let později, ovšem na vysoké úrovni. Na stránkách renomovaného National Geographic Magazine vyšla v roce 1927 první skutečně barevná fotografie korálové ryby *Lachnolaimus maximus* z pobřeží tropického Atlantiku vyfotografovaná o rok dříve dvojicí amerických fotografů Longleyem a Martinem.⁵

Samozřejmě jsem se pokusila najít i nějaké soudobé umělce s

⁵ buddymag. Buddy potápění: *dějiny podvodní fotografie*. [online]. 11.4.2014 [cit. 2014-04-11].

podobným zájmem. Vídeňský fotograf a potápěč Andreas Franke vytvořil dvanáct imaginárních fotografií z běžného života lidí pod mořskou hladinou na vraku potopené lodi. Sérii nazvanou The Vandenberg vystavil na netradičním, ale zároveň nejvhodnějším místě na světě. Všechny trochu až hororové snímky můžete shlédnout pověšené na vraku lodi potopené nedaleko amerického ostrova Key West.⁶

Dalším velmi zajímavým umělcem je Britský převážně podvodní sochař Jason de Caires Taylor, ten své sochy zejména lidských postav pokládá na mořské dno. Jeho největším a také nejznámějším dílem je soubor pětseti sochařských děl v Mexiku. Sochy v klidu odpočívají pod mořskou hladinou a pomalu se propojují s tamním podvodním životem.

⁶ designmag. Vystaveny fotky lidí žijících ve vraku pod hladinou. [online]. 09.4.2014 [cit. 2014-04-09].

3 CÍL PRÁCE

Ve své závěrečné práci jsem si vytyčila hned několik cílů, které bych ráda splnila. Především je to určitě oslovení a zaujetí diváka. Přihlízející by si měl odnést pocit, že se něco dozvěděl, či přišel na něco nového či zajímavého. Dále bych si přála, aby se mi podařilo co nejlépe vyjádřit můj výtvarný záměr. Chci, aby bylo pochopitelné, proč a z jakých důvodů jsem šla tímto směrem. Budu dělat vše pro to, aby mé záběry působily lehce a uvolněně. Samozřejmě aby mé video bylo kvalitní a splňovalo dané požadavky kladené na práci tohoto typu. Také abych byla schopna obhájit své dílo jak před komisí, tak i před náhodným divákem. Mým cílem je, aby finální instalace byla působivá i ve školním prostředí a ne jenom v galerii. A v neposlední řadě by bylo mým přáním nadchnout diváka pro vodní říši pomocí umění.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Proces přípravy byl velice náročný. Nejprve jsem musela pochopit a detailně se seznámit s názvem samotným, dále si přesně ujasnit, jakým směrem se vydám, jaké médium využiji a co chci vlastně říci. A hlavně nabýt jistoty ve svém zatím teoretickém díle.

Vzhledem k tomu, že výběr a zadání tématu proběhlo ještě před letními prázdninami, měla jsem dost času si vše pořádně promyslet a začít hledat onu správnou cestu.

Hned první nápad, který skutečně nakonec vykrytalizoval v mou diplomovou práci, se zrodil kde jinak než pod vodou při natáčení hejna velkých pestrobarevných ryb na Mallorce ve chvíli, kdy jsem kráčela po pás ve vodě a dívala se pod vodu kudy a na co šlapu. Kameru jsem měla samozřejmě zapnutou a čekala jsem, až o mne nějaké rybky projeví zájem a připlavou se podívat blíže. Ač se to nezdá i ryby jsou velice zvědaví tvorové, někdy si stačí počkat a ony samy připlují. Tedy, při čekání a pochodování v písku, který se s každým mým krokem vzdouval a vířil (což následně přivolalo i rybičky hledající v rozvířeném písku potravu), jsem si uvědomila, jak něco tak prostého jako chůze po dně, může působit tak silně a zároveň i vizuálně zajímavě.

Po té, kdy jsem si ujasnila, co budu vytvářet jsem si uvědomila, že je zde jeden velice nepříjemný, ale né překvapující fakt, a sice, že potřebuji natáčet pod hladinou českých vod, kde na podzim teplota začíná den ode dne klesat až po mrazivé 3°C. Vzhledem k předmětu mého natáčení jsem se nemohla schovat do svého

suchého neoprenu a vše v klidu natočit. Tedy jsem opravdu musela uskutečnit hned několik pokusů pod vodou dřív, než většinu vod v Čechách pokryje led. Dále jsem si musela vyzkoušet, jaký úhel pohledu bude nejlepší, zda se mám pod hladinou pohybovat či staticky stát, co je lepší, jestli mám kameru držet já a natáčet se sama nebo mám někoho tímto úkolem pověřit, aby natáčel mne. Následně vyvstala otázka, zda si mám scénu dosvětlovat externími světly nebo spoléhat pouze na přirozené denní světlo, další možností bylo využít i nočních záběrů, ale od nich jsem po sléze upustila. Objevilo se zde spousta důležitých otázek, které jsem musela urychleně řešit. Dalším nepříjemným faktem ve sladkovodních tocích a speciálně v českých vodách je, že zde není příliš dobrá viditelnost. Několikrát se mi tedy stalo, že ve chvíli kdy jsem přišla ke břehu, nemělo vůbec žádný smysl něco natáčet, protože viditelnost pod vodou byla v podstatě nulová a já byla bez šance cokoli kvalitního natočit. Ale i přes těchto několik marných pokusů jsem po čase získala několik cenných záběrů, které mne při přípravách a rozhodování jak budu pokračovat dál posunuly zas o něco blíže k mému cíli.

5 PROCES TVORBY

Pro mou práci bylo velmi důležité uvědomit si, zda si k práci přizvu někoho na asistenci zejména při natáčení. Zejména při tvoření pod vodou i jednoduše vypadající plán může narazit na mnohá úskalí. Nakonec vzhledem k tématu, které považuji za značně osobní, jsem se rozhodla, že si přeci jen raději poradím sama.

Pro finální záběry jsem se rozhodla využít své již dlouho plánované dovolené do Mexika, kam jsem se jela potápět do jeskyní. Hlavním důvodem bylo, jak jsem již psala dříve, v Čechách není pod vodou ideální viditelnost. Bála jsem se, že by nebylo možno uskutečnit mé plány a spoléhala bych pouze na náhodu, což při takto důležitém výtvarném díle nepřicházelo v úvahu.

Po příletu do Mexika a seznámením se s okolím a svými možnostmi natáčení, jsem si uvědomila, že by bylo mnohem lepší využít moře⁷ i právě tajemné vstupy do jeskyní⁸, ve kterých se nachází převážně sladká voda. Dno jeskyní není pouze písečné, nachází se zde mnoho kamenů, kalu či napadaného listí z okolních stromů a tím pádem charakter záběrů, hlavně co se týče barevnosti, by mohl být mnohem pestřejší, než pouze do modra laděné záběry z moře. Vzhledem k tomu, že mexické břehy omývá Karibské moře (jenž není nikdy klidné) a vlny sice nevypadají veliké, ale přes to bylo docela náročné udržet jak kameru tak i sebe v celkem stabilizované a klidné poloze. Někdy jsem musela odplavat dál na

⁷ Viz příloha 5

⁸ Viz příloha 6

moře, kde jsem se musela potopit až na dno, postavit se a rychle pořídít ony toužebné záběry, což bylo značně vysilující. Ovšem věděla jsem, že pro ně musím udělat maximum. Tyto záběry z moře jsem sbírala po celou dobu pobytu.

Další typ záběrů je právě ze vstupů do jeskynních systémů ve vnitrozemí, kde naštěstí žádné vlny nehrozily, leda pokousání od krokodýla. Natáčení tam bylo mnohem jednodušší. Vždy jsem si našla dobře přístupné nikterak hluboké a klidné místo a bez větších problémů jsem vše v klidu natočila. Celkově jsem pořídila okolo pěti hodin materiálu, z čehož bylo použitelných asi 60 minut. Někdy jsem byla ve vodě pouze 10 minut a hned se mi zalíbilo několik záběrů, jindy jsem ve vodě strávila přes 40 minut a stále jsem nemohla pro nepřízeň vln či horší viditelnost najít jediný dobrý záběr. Přestože teplota vzduchu byla více než přívětivá, při natáčení jsem musela být v krátkém mokřím neoprenu, abych neprochladla a stále měla klidnou ruku.

Posléze jsem si vybrala ty nejzajímavější záběry a začala jsem pomalu přemýšlet, jak nejlépe veškeré scény sestříhat a upravit pro závěrečnou instalaci.

Vedle samotného videa jsem také musela přemýšlet nad závěrečnou instalací v jakém prostoru ji uskutečním, a tomu samozřejmě podřídit spoustu věcí, od velikosti promítaných záběrů, hlasitost doprovodných zvuků a mnoha dalších aspektů.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Má práce vyžadovala v mnoha bodech jistou unikátní přípravu. V první řadě si musíme uvědomit, že pod vodou se zvuk, barvy, světlo, pohyb, chová zcela jinak z toho důvodu, že voda je zhruba 800x hustší, než vzduch.

Barvy samozřejmě zůstávají stále stejné, pro naše oko díky ubývajícímu světlu a s přibývajícím hloubkou ztrácejí svou sytost a mění se do modro-šedých odstínů. První vytrácející se barva je červená a to zhruba od 5 metrů, dále pak oranžová mizí cca v 10 metrech, potom žlutá a v hloubkách okolo 20 metrů již vnímáme pouze odstíny zelené a modré.⁹ Vše se děje díky tomu, že 1 metr pod vodou, který urazí světlo, odpovídá přibližně 800 metrům vzdálenosti na souši. Díky tomu budou předměty vzdálené od fotoaparátu několik metrů neostré, zamlžené a bez barev. Pokud ale připlavete blíže a posvítíte si na ně, například na korály, trávy, či ryby, vynesete si je na hladinu, najednou uvidíte věci barevnější a pod vodou i ostřejší.¹⁰

Zvuk se pod hladinou šíří mnohem rychleji, než ve vzduchu. Pod hladinou moře je třeba odečíst 62 decibelů, abychom dostali stejnou intenzitu zvuku, jako je na souši. Hlasitost závisí i na vzdálenosti zdroje zvuku. Zvukové vlny se však vzduchem šíří všemi směry, takže se vzdáleností hlasitost prudce klesá. Ve vodě je to jinak. Zvuková vlna postupuje jen ve dvou směrech. "Zvukový kanál" se proto nese mnohem dále, a je mnohem těžší, skoro až nemožné

⁹ Viz příloha 7

¹⁰ Blue-sea. Kate and Peter photography: *úvod do fotografování pod vodou, 1*. [online]. 10.4.2014 [cit. 2014-04-10].

určit, z které strany zvuk přichází.¹¹

Každý pohyb, který uděláte pod vodou je mnohem pomalejší a vzhledem k tomu, že je to prostředí pro člověka nepřírozené, působí velice neohrabaně a při náročnějších činnostech se musíme opravdu mnohem více soustředit na svou činnost.

Natáčela jsem na svou kameru Magicam ve formátu Full HD, čili 1920x1080p, což je dnes již samozřejmostí. Pro natáčení pod vodou je můj fotoaparát speciálně vybaven vodotěsným pouzdem, které se dá využít až do 90 metrů pod hladinou. Skrz vodní pouzdro se dá také natáčet zvuk, který jsem po sléze též využila při instalaci. Jedno z největších rizik při podvodním natáčení je, když pominu nebezpečné ryby a proudy okolo vás, právě použití techniky. Ve vodotěsném pouzdře mám schovanou kameru či podvodní světla, ta vyžadují extra pečlivou přípravu. Při uzavírání kamery do pouzdra musí být jak kamera, tak hlavně veškeré těsnící kroužky na pouzdře perfektně čisté. Jestliže je správně neutěsníte může se Vám stát, že je vytopíte a natočené záběry již nikdy nedostanete nazpět. Také po natáčení ve slané vodě musíte pouzdro dobře opláchnout ve sladké vodě, sůl je schopná jej bez oplachování po nějaké době zničit. Některé záběry jsem musela pořídít ve větší hloubce, než jsem byla schopna se potopit na nádech, čili jsem potřebovala svou výbavu pro potápění: neopren, 2 desetilitrové lahve se vzduchem automatiky na dýchání a křídlo pro udržení vztlaku pod hladinou.

Po natočení všech potřebných záběrů jsem je převedla do programu Adobe Premiere Pro CS6, zde jsem vše upravila a

¹¹ OKO.internetový časopis oko:šíření zvuku ve vodě. [online].11.4.2014 [cit. 2014-04-11].

sestříhala podle svých představ.¹² Dále bylo potřeba uvědomit si, kde a jak budu své dílo prezentovat. Má práce vyžaduje individuální prostor a větší čistou plochu, na kterou se bude promítat, v ideálním případě zem. Potřebuji proto velice kvalitní projektor, aby video neztrácelo na kvalitě, mé záběry se chvílemi liší hlavně barevně a při horší kvalitě projektoru či špatném zatemněním by se mohly ztratit tyto lehké niance. A v neposlední řadě kvalitní repro bedny, aby zvuk nebyl nijak deformován nechtěným šumem.

¹² Viz příloha 8

7 POPIS DÍLA

Mé video se skládá z šesti obrazů,¹³ které jsou uspořádány do tvaru pravoúhlého šestiúhelníku. Každý samostatný obraz se dotýká vždy jedním spodním rohem rohu videa následujícího, čili ve finále tvoří již zmíněný šestiúhelník.

V jednotlivých sekvencích se vždy odehrává trochu jiný příběh,¹⁴ ač všechny jsou si na první pohled velice podobné. Vždy jsem pod vodou zabírala pohled ze shora na své nohy zhruba od poloviny stehů až po prsty, přičemž v záběru je ještě vidět mé okolí a co se vněm odehrává. Na některých záběrech se pokouším v klidu stát ale nejde mi to a voda si se mnou dělá co chce. Jinde zas stojím na místě a lehce si podupávám v naplaveninách a kolem mne se občas mihne nějaká rybka, či se jen vznáším ve vodě vědoma si toho, že se dna nemohu nikdy dotknout. Natáčela jsem tedy jak v moři, sladké vodě, tak i v tak zvané brakické vodě (vzniká ve chvíli, kdy se slévá slaná a sladká voda dohromady a vytváří takový zrnitý dá se říci zamlžený pás vody), tím pádem vzniká, že jednotlivé záběry mají sice rozličný charakter co se barevnosti týče, naopak jim to ale dodává jistou malebnost a zároveň je i sjednocuje v jeden kompaktní celek.

Jednotlivé obrazy jsem pootáčela tak, aby vždy špičky nohou směřovaly dovnitř „mého“ šestiúhelníku, a tím ještě celá instalace působí více uzavřeným a sjednoceným dojmem. Svou práci bych ráda promítala na zem, protože celkový pohled je vždy ze shora

¹³ Viz příloha 9

¹⁴ Viz příloha 10

dolů tak, aby tyto obrazy působily, že ještě pokračují dále dolů. Navíc divák není nucen stát před zdí. Může si projít okolo celé instalace a celou si ji detailně prohlédnout i z více úhlů, nebo se pouze soustředit na jednotlivé sekvence a následně si třeba stoupnout do výřezu jednoho a stát na místě mých nohou a nechat se dál vznášet ve vodní hladině, a tím se více s dílem ztotožnit. Nebo stát jednoduše uprostřed a nechat se obklopit vodou. To už nechávám na divákovi, jak k tomu přistoupí.

Protože zvuk je nedílnou součástí mé práce, musím se o něm také zmínit. Jde o zvuk vody, kterou slyšíme, když jsme v ní a necháváme se klidně unášet, jde o jakési šplouchání a zvuky vody vytvářející se v ní zvolna při pohybu. Myslím si, že právě takto lehce pojatá vodní hudba je ideální pro mou instalaci a opět ji posouvá o kus dál. Divák má možnost se ještě více ponořit a užít si nabízenou představu.

Nad názvem mé práce jsem velice dlouho uvažovala a rozmýšlela ideální pojmenování, nakonec mne napadlo, že nejlepší název bude: „NADEDNEM“.

Ve své práci jsem se snažila zachytit a propojit sebe a svou vášeň pro vodní prostředí. Jde mi o jisté splynutí sebe samé a tohoto živlu, o reakci na prostředí i jeho zpětnou vazbu na mne, kdy ač se třeba snažím dotknout pomyslného dna, jednoduše mi to není v některých momentech dovoleno. Pokusila jsem se Vám s prostřednictvím výtvarného jazyka zprostředkovat jistou situaci - moment pod vodou, do kterého si myslím, že se každý z nás může lehce vžít, a s lehkostí si představit, že je tam také. Veškeré záběry

jsem se pokoušela natočit citlivě a jednoduše myslím si, že v mém pojetí a představení vody nebylo a není potřeba nikterak složitých záběrů či jiného vysvětlení. Sice mohou záběry působit na první pohled jednoduše a podobně, pro mne však mají vysokou výpovědní hodnotu. Za každým samostatným obrazem stojí trošku jiný příběh - za jakých okolností vznikal. Již samotné natáčení bylo spojeno se spoustou nových zkušeností a zážitků, které jsou pro mne nezapomenutelné.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Na úvod bych ráda představila ateliér tedy obor, kde studuji. Náš ateliér nese název: Intermediální tvorba, je tedy zaměřen na volné umění. Zadávaná témata si každý může pojmout zcela po svém, od přístupu k tématu přes využití jakéhokoliv média potřebného k realizaci, až po finální instalaci. Myslím si, že díky tomuto přístupu člověk získává potřebný rozhled a zkušenosti s mnoha různorodými obory, má jistý nadhled, může si dovolit pojmout své práce ve více směrech osobitě a originálně.

Za přínos pro výtvarný obor považuji pohled do zcela netypického prostředí pod hladinou, kterého umělci moc často nevyužívají k vyjádření svých představ. Sice není jednoduše dostupný nebo dosažitelný, má ale obrovský tak říkajíc nekonečný potenciál nejen ve výtvarné tvorbě, snad i ve všech ostatních uměleckých sférách. Doufám, že i spousta dalších si všimne ohromného potenciálu vody a života v hlubinách a dá tak vzniknout mnoha novým a především hodnotným uměleckým dílům. Samozřejmě, najdeme bez problémů i nyní výborné fotografie a vzniká stále mnoho podvodních filmů, avšak ty jsou převážně dokumentárního charakteru.

Síla identity je velice senzitivní téma a dá se k němu přistoupit z mnoha různých úhlů a pohledů. Já jsem si vybrala velice osobní rovinu, kdy jsem se snažila všechny záběry pořídit velmi citlivě a autenticky.

9 SILNÉ STRÁNKY

Myslím si, že tato práce je vhodným vyústěním a zároveň dobrým zakončením mého magisterského studia. Zdá se mi, že v této práci jde (pro toho kdo mne zná) lehce zpozorovat jak můj osobní vývoj, tak i pokrok po výtvarné stránce.

Za další silné stránky mé práce považuji v první řadě citlivost natočeného materiálu, dále již zmiňované jedinečné prostředí, ve kterém se můj příběh odehrává. Ve své práci řeším svou vlastní identitu, pohled na svět - přístup k životu ze svého pohledu. Nemám moc ráda, když na vás umění apeluje, říká co máte či nemáte dělat, čemuž jsem se také vyhla. Využila jsem pro sebe velice osobního pohledu, zapojila jsem se interaktivně do obrazu. Nebála jsem se zobrazit jak své myšlenky, tak i sebe samu. Další pozitivní věc spatřuji ve snaze o zpřístupnění pohledu pod hladinu všem lidem, kteří zatím tyto prostory neprozkoumali z jakýchkoli důvodů.

Také si myslím, že se mi povedlo dobře naplnit název a význam mého zadání diplomové práce tedy: Síla identity.

10 SLABÉ STRÁNKY

Vím, že hodnotit výtvarná díla je velice náročná činnost. Zde neplatí jedna a jedna jsou dvě, každý hodnotí z jiné pozice má jiné zkušenosti a jistě i svou pravdu. Ale já osobně jsem udělala maximum proto, abych se vyvarovala všem slabým stránkám, doufám že se mi to povedlo, nic jsem neopomněla a podařilo se mi udělat smysluplné a zajímavé výtvarné dílo.

Jediný né zcela ideální moment spatřuji v instalaci. Bohužel ve školním prostředí nejsou pro vystavování zcela perfektní podmínky z důvodu namačkaných klauzurních, bakalářských i diplomových prací vedle sebe. Prostory jsou nám přiděleny a máme pouze malou variaci možností si okolí instalace upravit tak, aby nám více vyhovovalo a naše díla měla adekvátní možnost se prezentovat. Ale také chápu, že všem náročnějším instalacím nejde na půdě školy vyhovět. Neboť škola není galerií.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Internetové zdroje

- buddymag. Buddy potápění: *dějiny podvodní fotografie*. [online]. 11.4.2014 [cit. 2014-04-11]. Dostupné z: <http://buddymag.cz/aktuality/dejinami-podvodni-fotografie-218>
- Blue-sea. Kate and Peter photography: *úvod do fotografování pod vodou, 1*. [online]. 10.4.2014 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.blue-sea.cz/uw-foto1.html>
- OKO.internetový časopis oko: *šíření zvuku ve vodě*. [online]. 11.4.2014 [cit. 2014-04-11]. Dostupné z: <http://oko.yin.cz/18/sireni-zvuku-ve-vode/>
- designmag. Vystaveny fotky lidí žijících ve vraku pod hladinou. [online]. 09.4.2014 [cit. 2014-04-09]. Dostupné z: <http://buddymag.cz/aktuality/dejinami-podvodni-fotografie-218>

12 RESUMÉ

I decided to choose the topic Strength of identity, because it reflects a nice selection of my studies and includes elements of my last school projects.

The idea of using water as part of my project was essential as it very inspiring to me. I completed many previous tasks successfully using my underwater experiences hence i wanted to carry on working in this direction and display my views from a different perspective. The ideas that I am sharing includes personal subjective opinions, which could generate different feelings, thoughts and believes in other people, so everyone can find their own point of interest in the videos.

I display 6 different videos in a shape of a hexagon. On each video you can see my legs in different water environments and they are all focusing the center of attention to the middle of the hexagon which is meant to create one unit out of the 6 videos.I also display sound effects replaying the sound recording while creating the video recording to give the admirers a more complete experience.

I hope you will enjoy and understand the idea that I tried to highlight here.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

digitální tisk, Zdroj: Vlastní archiv

Příloha 2

bakalářská práce, Zdroj: Vlastní archiv

Příloha 3

video na téma zázrak, Zdroj: Vlastní archiv

Příloha 4

video na téma čas, Zdroj: Vlastní archiv

Příloha 5

postup práce, Zdroj: Vlastní archiv

Příloha 6

vstup do jeskyně Zdroj: Vlastní archiv

Příloha 7

proces práce, Zdroj: Vlastní archiv

Příloha 8

proces stříhání, Zdroj: Vlastní archiv

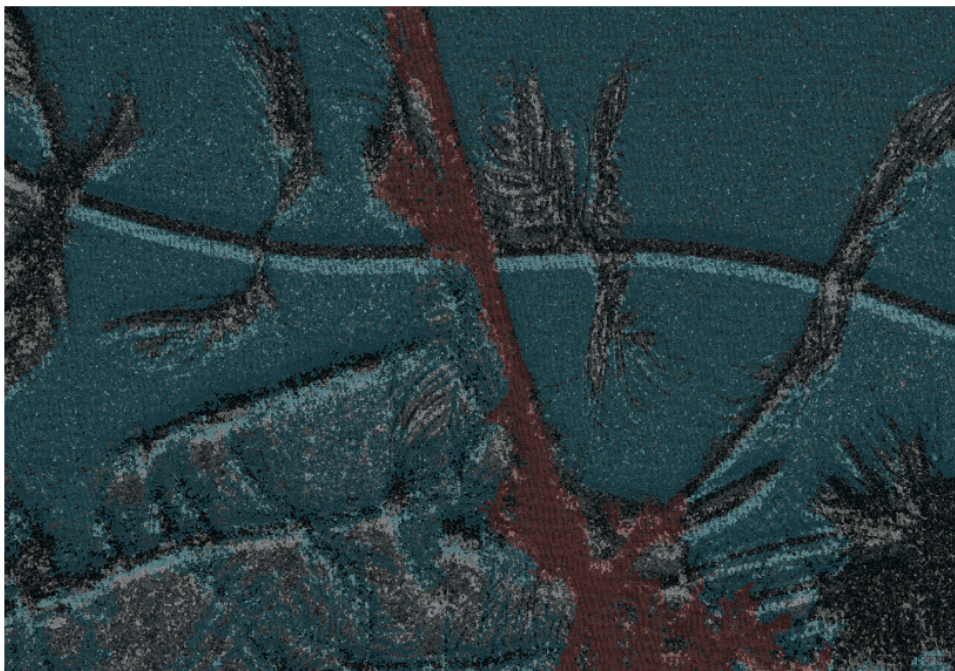
Příloha 9

část z diplomové práce, Zdroj: Vlastní archiv

Příloha 10

část z diplomové práce, Zdroj: Vlastní archiv

PŘÍLOHY

Příloha 1, digitální tisk, Zdroj: Vlastní archiv

Příloha 2, bakalářská práce Zdroj: Vlastní archiv

Příloha 3, video na téma zázrak, Zdroj: Vlastní archiv

Příloha 4, video na téma čas, Zdroj: Vlastní archiv

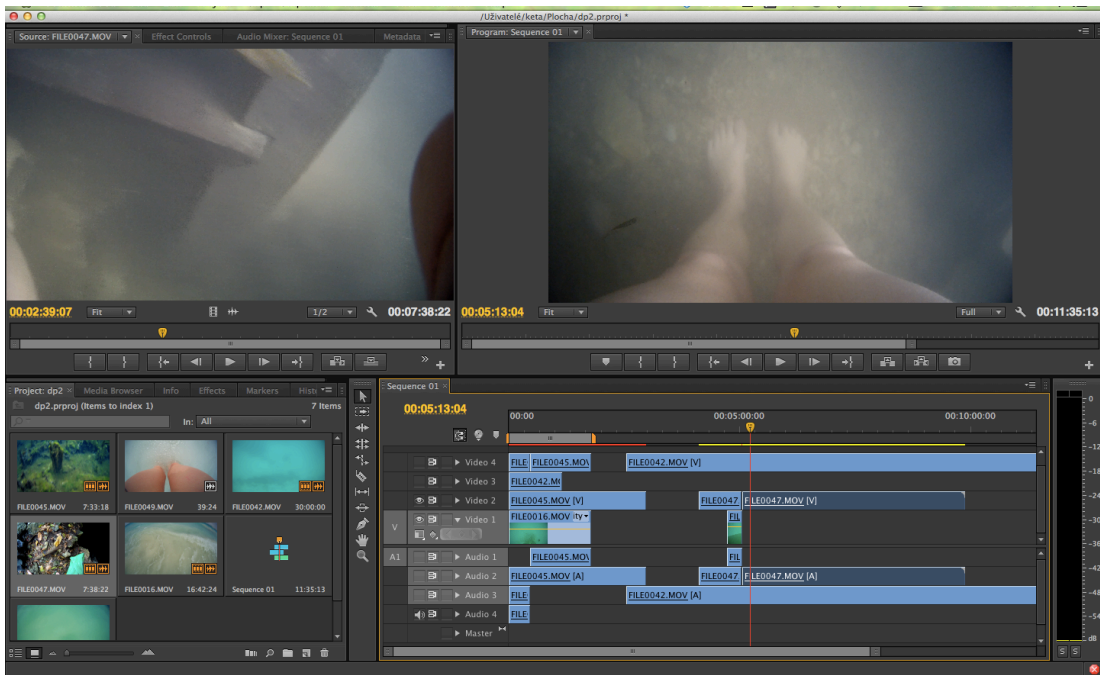
Příloha 5, postup práce, Zdroj: Vlastní archiv

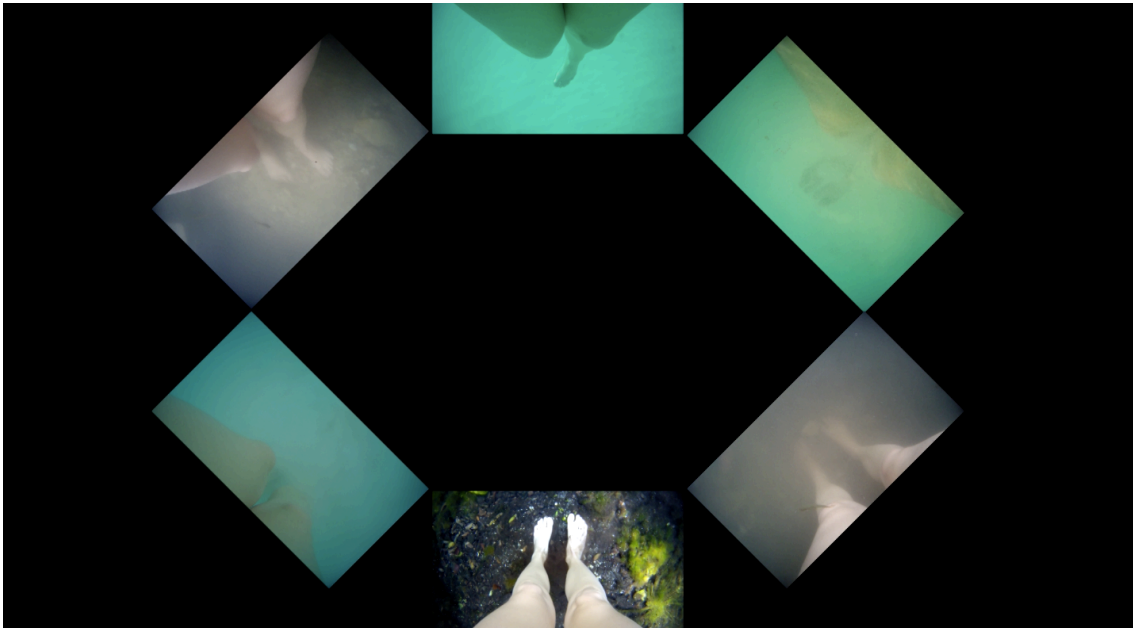
Příloha 6 , vstup do jeskyně Zdroj: Vlastní archiv

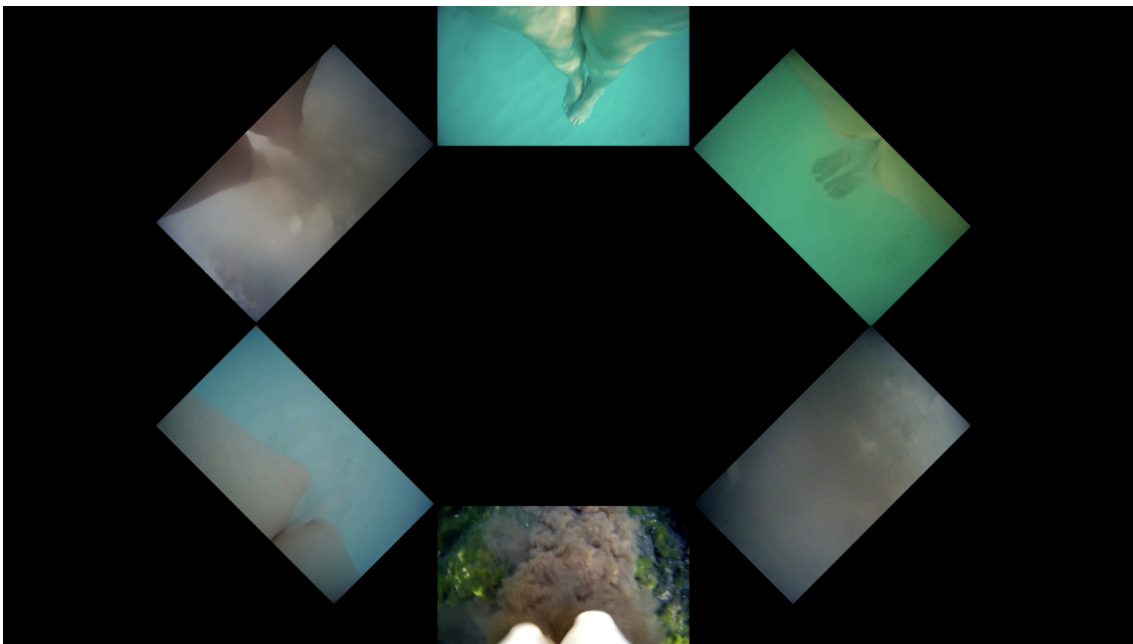
Příloha 7, postup práce, Zdroj: Vlastní archiv

Příloha 8, proces stříhání, Zdroj: Vlastní archiv

Příloha 9, ukázka z diplomové práce, Zdroj: Vlastní archiv

Příloha 10, ukázka z diplomové práce, Zdroj: Vlastní archiv